

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

30.3.2011

B7-0233/2011

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av uttalandena av rådet och kommissionen

i enlighet med artikel 110.2 i arbetsordningen

om FN:s fjärde konferens om de minst utvecklade länderna

Louis Michel, Marielle De Sarnez, Charles Goerens
för ALDE-gruppen

RE\862805SV.doc

PE459.769v01-00

SV

Förenade i mångfalden

SV

Europaparlamentets resolution om FN:s fjärde konferens om de minst utvecklade länderna

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av att FN 1971 konstaterade att de minst utvecklade länderna utgör den fattigaste och svagaste delen av världssamfundet,
- med beaktande av de kriterier som fastslagits av Ecosocs kommitté för utvecklingspolicy för att fastställa vilka länder som är minst utvecklade länder,
- med beaktande av resultaten från FN:s högnivåmöte i september 2010 om millennieutvecklingsmålen,
- med beaktande av åtgärdsprogrammet från Bryssel för de minst utvecklade länderna vilket antogs vid FN:s tredje konferens om de minst utvecklade länderna i Bryssel i maj 2001,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings beslut från 2008 om att kalla till en fjärde konferens om de minst utvecklade länderna (MUL-IV),
- med beaktande av att man vid den fjärde konferensen om de minst utvecklade länderna kommer att utvärdera resultaten av åtgärdsprogrammet från Bryssel, eftersom programmet löper ut, och föreslå nya åtgärder (för perioden 2011–2020) för att möta de nya utvecklingsutmaningar som de minst utvecklade länderna står inför, bland annat vad gäller klimatförändringar, livsmedel, energi samt den ekonomiska och finansiella krisen,
- med beaktande av FN:s förklaring från 1986 om rätt till utveckling,
- med beaktande av millennieutvecklingsmålen (2000–2015), bland annat målet om att halvera fattigdomen senast 2015,
- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. För närvarande betecknas 48 länder som de minst utvecklade länderna, varav 33 i Afrika, 14 i Asien och ett i Latinamerika. Av länderna har 16 inte någon kust och 12 länder är små östater.
 - B. 75 procent av de 800 miljoner invånare som bor i de minst utvecklade länderna lever på mindre än 2 dollar om dagen och antalet minst utvecklade länder har, sedan denna kategori inrättades av FN 1971, stigit från 25 till 48 (2011) och endast Botswana (1994), Kap Verde (2007) och Maldiverna (januari 2011) har lyckats lämna kategorin minst utvecklade länder.
 - C. Tack vare åtgärdsprogrammet från Bryssel har framsteg gjorts, till exempel i form av Allt utom vapen-initiativet, en förbättring av det offentliga utvecklingsbiståndet (som

fördubblades mellan 2000 och 2008) och en ökning av de direkta utlandsinvesteringarna från 6 till 33 miljarder, vilket möjliggjort en tillväxttakt på 3 procent i 19 länder.

- D. FN:s konferens om de minst utvecklade länderna måste behandla frågor som är viktiga för de minst utvecklade länderna, såsom styrelseformer och kampen mot korruption. Man måste i synnerhet ta upp idén om avtal om styrelseformer (det vill säga att man i ett avtal fastställer vissa sociala tröskelvärden) mellan partner- och givarländer och uppbyggnad av mänskliga resurser.
 - E. Utveckling som bygger på delaktighet måste främjas i enlighet med bestämmelserna i Cotonouavtalet, för att på det sättet stödja det civila samhället och dess delaktighet i den offentliga förvaltningen.
 - F. Situationen i de minst utvecklade länderna har förvärrats ytterligare på grund av den senaste globala krisen, då dessa länder, utöver de befintliga strukturella problemen, också drabbats av problem till följd av klimatförändringar, finanskrisen samt livsmedels- och energikrisen.
 - G. För att uppnå en betydande utveckling måste man ha en ekonomisk utveckling som grundar sig på förbättrade offentlig–privata partnerskap och säkerhet för utländska investerare.
 - H. Även om jordbruket utgör grunden för många minst utvecklade länders ekonomier och står för upp till 90 procent av arbetskraften är livsmedelsförsörjningen hotad.
 - I. Varje enskilt land som ingår i kategorin minst utvecklade länder måste fastställa de prioriteringar och finna de lösningar som lämpar sig bäst för det egna landet, varvid befolkningen bör göras demokratiskt delaktig i beslutsfattandet.
 - J. För att Istanbulkonferensen ska bli en framgång måste konkreta resultat uppnås (t.ex. avtal om styrelseformer, sociala tröskelvärden, skuldlettningar, utvecklingsbistånd, innovativ finansiering) och deltagarna bidra på ett positivt sätt.
1. Europaparlamentet anser att den fjärde konferensen om de minst utvecklade länderna bör vara resultatorienterad, med tydliga indikatorer och målet att senast år 2020 ha halverat antalet minst utvecklade länder, och bör använda sig av effektiva och transparenta övervaknings- och uppföljningsmekanismer.
 2. Europaparlamentet menar att den fjärde konferensen om de minst utvecklade länderna bör fokusera på en konsekvent utvecklingspolitik, som är en viktig faktor för politisk förändring på såväl nationell som internationell nivå. Därför bör all politik – exempelvis rörande handel, fiske, miljö, jordbruk, klimatförändringar, energi, investeringar och finanser – utformas så att den stöder de minst utvecklade ländernas utvecklingsbehov för att på så sätt bekämpa fattigdom och garantera en anständig inkomst och försörjning.
 3. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck EU att fullgöra sina åtaganden i fråga om marknadsstillträde och skuldlettningar, genom att bekräfta vikten av att målet om ett offentligt utvecklingsbistånd på 0,15–0,20 procent av BNI till de minst utvecklade

länderna nås och avsätta inhemska resurser för detta ändamål. Som en kompletterande åtgärd bör också införa innovativa finansieringsmekanismer införas.

4. Europaparlamentet anser att man måste prioritera en tryggad livsmedelsförsörjning, jordbruk, infrastruktur, kapacitetsuppbyggnad inklusive ekonomisk tillväxt, tillgång till teknik samt mänsklig och social utveckling för de minst utvecklade länderna.
5. Europaparlamentet efterlyser rättvisa och skäliga handelsregler och en integrerad politik som omfattar en rad olika ekonomiska, sociala och miljörelaterade frågor rörande hållbar utveckling.
6. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att vidta verkningsfulla åtgärder när det gäller prisvolatilitet och pristransparens, bättre reglerade finansmarknader samt skydd för de minst utvecklade länderna och hantering av deras sårbarhet.
7. Europaparlamentet påpekar att utvecklingsländerna måste få hjälp med sina skattesystem och med en sund skatteförvaltning.
8. Europaparlamentet uppmanar de minst utvecklade länderna att ge sina befolkningar tryggad tillgång till mark, vatten och andra livsnödvändiga resurser.
9. Europaparlamentet framhåller vikten av att teknik och kunskaper på jordbruksområdet överförs till de minst utvecklade länderna, med förbehåll för att effekterna av sådan teknik och kunskap utvärderas på ett korrekt sätt.
10. Europaparlamentet understryker att utvecklingsbiståndet måste effektiveras, i överensstämmelse med Parisdeklarationen och handlingsprogrammet från Accra.
11. Europaparlamentet anser att Förenta staternas nya lag om så kallade konfliktmineraler är ett stort steg framåt i kampen mot olaglig exploatering av mineraler i Afrika, som är en hantering som underblåser inbördeskrig och konflikter. FN bör lägga fram ett liknande förslag för att säkerställa spårbarheten hos importerade mineraler på världsmarknaden.
12. Europaparlamentet efterlyser att det görs en systematisk riskbedömning beträffande klimatförändringarna i alla aspekter av den politiska planeringen och beslutsfattandet inklusive handel, jordbruk, livsmedelstrygghet etc. Parlamentet begär att resultaten av denna bedömning används för att utarbeta tydliga riktlinjer för en politik för utvecklingssamarbete.
13. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den allt större risken för naturkatastrofer som orsakar omfattande migrationsströmmar och som kräver akuta insatser för att hjälpa denna nya kategori av flyktingar.
14. Europaparlamentet framhåller vikten av regionalt samarbete och regional integration, och efterlyser stärkta regionala ramar som gör det möjligt för i synnerhet små länder att samla resurser, kunskaper och erfarenheter.

15. Europaparlamentet betonar att bristen på framsteg vad gäller förvaltningen av de offentliga finanserna fortfarande hindrar de flesta av dessa länder från att erhålla budgetstöd, som är en avgörande faktor för de enskilda ländernas kapacitetsuppbyggnad.
16. Europaparlamentet framhåller att utvecklandet av ett trilateralt samarbete, i synnerhet med tillväxtländer, är av stor betydelse för de minst utvecklade länderna när det gäller att uppnå ett mångsidigt samarbete, gemensamma fördelar och en gemensam utveckling.
17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och FN:s generalsekreterare.